

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลของการฝึกการถอดความที่มีต่อความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลของการฝึกการถอดความที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาผลของการฝึกการถอดความที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่ายหาดอำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ด้วยการนำคะแนนผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาไทย ท 305 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ทั้ง 5 ห้องเรียน มาหาค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) ได้จำนวน 2 ห้องเรียน ที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาไทย ท 305 ไม่แตกต่างกัน ห้องเรียนละ 28 คน 1 ห้องเรียน และห้องเรียนละ 30 คน 1 ห้องเรียน แล้วจับฉลากให้ห้องหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความ และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม เรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชุด คือ

1. แผนการสอน จำนวน 24 แผน เป็นแผนการสอนสำหรับกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความ จำนวน 12 แผน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู จำนวน 12 แผน

2. แบบสอบความสามารถในการพูดภาษาไทย จำนวน 2 ชุด

ชุดที่ 1 การพูดแสดงความคิดเห็นในหัวข้อเรื่อง "บทบาทของเยาวชนไทยในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย"

ชุดที่ 2 การพูดเล่าเรื่องในหัวข้อเรื่อง "ความภาคภูมิใจของข้าพเจ้า"

แบบสอบความสามารถในการพูดภาษาไทยทั้ง 2 ชุด ใช้เวลาในการพูด ชุดละ 5 นาที

3. แบบสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย จำนวน 3 ชุด

ชุดที่ 1 การเขียนเรียงความในหัวข้อเรื่อง "เมื่อข้าพเจ้าได้รับเลือกให้เป็นประธานนักเรียน"

ชุดที่ 2 การเขียนบรรยายภาพ จากภาพที่ผู้วิจัยกำหนดให้

ชุดที่ 3 การเขียนอธิบายข้อความในหัวข้อ "อันอ้อยตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก"

แบบสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยทั้ง 3 ชุด ใช้เวลาในการเขียน

1 ชั่วโมง 30 นาที

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสอนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยตนเอง ภายหลังเสร็จสิ้นการสอนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และตรวจวิเคราะห์คะแนนโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบของทั้ง 2 กลุ่ม มาหาค่าทางสถิติ เพื่อดูผลของการฝึกการถอดความที่มีต่อความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความมีความสามารถในการพูดภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1 จากการศึกษาผลของการฝึกการถอดความที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความและการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความมีความสามารถในการพูดภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ

ทามาส วาราดี (Tamas Varadi, 1980) ที่พบว่า กลวิธีการถอดความ ทำให้นักศึกษามีความสามารถในการพูดและการเขียนดีขึ้น และผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วาย เอส เอสคาโล (Y.H. Escalo, 1980) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกการใช้ภาษา โดยการถอดความ มีส่วนช่วยทำให้ทักษะการพูดของนักเรียนดีขึ้น ซึ่งในการถอดความต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดข้อความจากเรื่องที่ได้อ่านหรือได้ฟังมา ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ถูกต้อง ดังที่ ลิตเติลวูด วิลเลียม (Littlewood William, 1984) ได้กล่าวว่า "การฝึกถอดความช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษามากขึ้น" นอกจากนี้ความสามารถในการใช้ภาษาแล้ว ยังต้องใช้เวลาในการฝึกฝนพอสมควรจึงจะสามารถพูดได้ดี ดังที่ ทศนีย์ ศุภเมธี (2531) ได้กล่าวว่า "การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นต้องมีการฝึกฝนจึงจะพัฒนา และสามารถปฏิบัติได้บรรลุจุดหมายปลายทาง" และการที่ผลการวิจัยได้เช่นนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนที่เรียนด้วยวิธี การฝึกการถอดความก็มีขั้นตอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนการถอดความอยู่เสมอ อีกทั้งยังต้องใช้ทักษะการพูดในการฝึกการถอดความ ด้วยการพูด โดยการเปลี่ยนแปลงภาษาเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจง่ายขึ้น และได้ใจความครบถ้วน วิธีการฝึกการถอดความช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความคิดและรู้จักวิธีการถอดความอย่างมีขั้นตอน จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู ดังนั้นการใช้วิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความเป็นผลส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาไทยดีขึ้น

2 จากการศึกษาผลของการฝึกการถอดความที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความและการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความมีความสามารถในการเขียนเรียงความ เขียนบรรยายภาพ และเขียนอธิบายข้อความสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอ็อกส์ตัน แดกเซอร์รีน (Augustine Catherrine, 1992) และ โรนัลด์ อี แลปป์ (Ronald E. Lapp, 1985) ที่พบว่า การฝึกการถอดความช่วยให้นักศึกษาสามารถเขียนบรรยายเรื่องราวได้ดี มีทักษะความสามารถในการใช้ภาษา ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเขียน ช่วยให้นักเรียนสามารถผูกประโยคหรือข้อความ และสื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ ลิตเติลวูด วิลเลียม (Littlewood William, 1984) ที่กล่าวว่า "การฝึกถอดความช่วยให้นักเรียนมีความคล่อง

"ในการใช้ภาษามากขึ้น" การถอดความนับว่ามีความสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แซนดรา สโตทสกี (Sandra Stotsky, 1982) ที่กล่าวถึงความสำคัญของ การถอดความ (Paraphrase Writing) ว่า "เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับข้อความและความสัมพันธ์ระหว่างข้อความ สามารถเลือกใช้คำศัพท์และใช้ภาษาให้สัมพันธ์กันได้อย่างเหมาะสม" ในทำนองเดียวกัน ลีทชา พินิจกุล (2516) ได้กล่าวว่า "การถอดความช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของข้อความ แฉ่งชัดขึ้น ถ้าข้อความใดไม่เข้าใจ หรือมีคำศัพท์ยาก ก็จำเป็นต้องค้นคว้าหาความหมายจาก พจนานุกรมซึ่งเป็นการช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น" นอกจากนี้ความเข้าใจความหมาย ของข้อความ คำศัพท์และสำนวนภาษาจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนได้ดีแล้ว ผู้เขียนยังต้องใช้ความพยายามในการฝึกฝนการเขียน ตลอดจนนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ ในการเขียน ดังที่ สุกชิวส์ พงศ์ไพบูลย์ (2531) ได้กล่าวว่า "การเขียนทุก ๆ ประเภท เป็นทักษะที่ต้องอาศัยทั้งหลักวิชาและศิลปะ ผู้ที่จะเขียนได้ดีต้องเป็นผู้มีความคิด ความรู้ในด้าน การเขียน และในด้านอื่น ๆ ประกอบกัน ต้องเป็นผู้อ่านมาก ฟังมาก และใช้เวลาในการฝึกฝน นานพอสมควร" นอกจากนี้ผลการวิจัยได้เช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอน โดยการฝึกการถอดความได้รับการสอนเพิ่มเติมขั้นตอนในการเรียนการฝึกถอดความ ด้วยการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการถอดความทีละขั้นตอน ซึ่งต้องใช้ทักษะการเขียนในการฝึกถอดความ ด้วยการนำความในเนื้อหาเดิมมาเขียนด้วยถ้อยคำใหม่ที่เข้าใจง่าย และได้ใจความครบถ้วน วิธีการฝึกการถอดความช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความคิด และรู้จักการถอดความอย่างมีขั้นตอน จึงทำให้ความสามารถในการเขียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนตาม คู่มือครู ดังนั้นการใช้วิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความ เป็นผลส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถ ในการเขียนภาษาไทยดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและปลูกฝังให้นักเรียน เห็นความสำคัญของการพูดและการเขียนภาษาไทย โดยจัดให้มีการแข่งขันการพูดและการเขียน ในโอกาสหรือวันสำคัญต่าง ๆ

๒. ผู้บริหารควรวางนโยบายให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย สอดแทรกการฝึกการถอดความในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยการให้นักเรียนฝึกด้วยการพูดและการเขียน เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. ครูควรคำนึงถึงฝึกการถอดความให้กับนักเรียน โดยให้ทั้งความรู้และการฝึกปฏิบัติอย่างถูกต้องในการฝึกการถอดความอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทยดียิ่งขึ้น

๒. ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน และสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพูดและการเขียนภาษาไทย ตลอดจนจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการพูดและการเขียนเพื่อให้นักเรียนมีความสนใจ และพัฒนาการพูดและการเขียนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกการถอดความที่มีผลต่อความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทยกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

๒. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกถอดความที่มีผลต่อความสามารถในด้านอื่น ๆ เช่น ความสามารถด้านการฟัง และการอ่าน เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย